

Rodina očami dieťaťa

„Mama mi najprv stále pomáhala s domácimi úlohami, ale tá posledná päťorka jej vzala chuť.“

Dňa 10. 3. 1994 sa v zasadačke BIBIANY konala tlačová beseda k otvoreniu výstavy Dieťa v rodine, ktorú usporiadali pracovníci BIBIANY pri príležitosti Medzinárodného roku rodiny. Výstava, ktorá potrvá do 15. 5. 1994, odzrkadľuje súčasnú rodinu predovšetkým očami dieťaťa a dieťa-návštevník má v jednotlivých sekciách výstavy možnosť zapojiť sa do tvorivého procesu formovania obrazu o svojej rodine.

„Postojte chvíľu, otec, mama, a pozrite sa okolo seba... Vidíte to, čo vidím aj ja? Kolkokrát by sme takéto slová mohli čítať v očiach našich detí. Kolkokrát sa nám takto prihovárajú. Túžia nielen po pohladení, ale aj po pochopení nás, dospelých. Túžia po našom uznaní a vtedy nás môžu vpustiť do svojho detského sveta.

Kolkokrát sa nám, dospelým, stalo, že nevieme (nemáme čas) čítať v detských očiach?

Zastaviť sa na chvíľočku, oddýchnuť si od toho nášho uponáhľaného dospeláckeho sveta a pozrieť sa okolo seba detskými očami nám umožnili tvorkyne ideového konceptu výstavy Sáša Petrovická, Sáša Fischerová a Ľuba Svitáčová.

Celá výstava je koncipovaná ako ob-

rovský dom, plný rodín, plný rodičov a detí. V prvej miestnosti výstavy sa nachádzajú vizuálne spracované informácie o roku rodiny a rôzne pohľady na rodinu.

Každá rodina je svojím spôsobom osobitá, má svoje radosti i starosti, ktoré prežíva v intímite svojho domova. V miestnosti nazvanej **Môj dom, moja rodina** má dieťa možnosť výtvarne zobraziť svoju rodinu do prázdnych okien na priestorových maketách domov a fasád panelákov. Sekcia **U nás doma** je zariadená ako štylizovaná kuchyňa s jednoduchým vybavením, doplnená štyrmi látkovými figurínami v životnej veľkosti. Dominantou priestoru je stôl, pri ktorom sa zvyčajne rodina stretáva. Dieťa tu má možnosť zasiahnuť do života rodiny a prispôbiť ju svojim predstavám. A rodičia už nie sú len pasívnymi sprievodcami svojich detí, ale môžu sa zapojiť do tvorivého inscenovania spoločného stretnutia rodiny. Kontroverzne ponímaná **Detská izba** vyjadruje nielen túžbu dieťaťa po súkromí s jeho želaniami, tajomstvami i nesplnenými snami, ale aj akýsi „úložný priestor“ pre dieťa, kde ho „odkladáme“, ak naň nemáme čas. Nedostatok času – jeden z najpálčivejších

Planéta Zem, ako ju vidia deti zo ZŠ internátnej pre slabozrakých na Svrčej ulici pod vedením M. Kadrabovej a J. Ferenčíkovej.
Snímka: R. FERSTL

problémov súčasnej rodiny sa snaží zachytiť inštalácia **Jeden deň u nás**. Návštevníkovi sprostredkúva zvukovú nahrávku bežného dňa jednej rodiny v zatemnenom priestore, pričom na stene miestnosti visia veľkorozmerné hodiny so sekundovou ručičkou, ktorej tieň odmeriava časové limity rodiny.

„Postojte chvíľu, otec, mama, a pozrite sa okolo seba! Takto vás vnímam ja.“
D. MARIAKOVIČOVÁ